TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. sausio 19 d.*

„Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Reglamentas (EB) Nr. 40/94 — 58 straipsnis — Reglamentas (EB) Nr. 2868/95 — 49 ir 50 taisyklės — Žodinis prekių ženklas R10 — Protestas — Perleidimas — Apeliacijos priimtinumas — „Asmens, turinčio teisę paduoti apeliaciją“ sąvoka — VRDT nurodymų taikymas“

Byloje C-53/11 P

dėl 2011 m. vasario 3 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama J. Crespo Carrillo,

ieškovė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Nike International Ltd, įsteigtai Bivertone (Jungtinės Valstijos), atstovaujamai advokato M. de Justo Bailey,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Aurelio Muñoz Molina, gyvenančiam Petrere (Ispanija),

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. N. Cunha Rodrigues, teisėjai U. Lõhmus (pranešėjas), A. Rosas, A. Ó Caoimh ir A. Arabadjiev,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. lapkričio 17 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) prašo panaikinti 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Nike International prieš VRDT – Muñoz Molina (R10)* (T-137/09, Rink. p. II-5433, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis patenkino *Nike International Ltd* (toliau – *Nike*) ieškinį dėl 2009 m. sausio 21 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 551/2008-1, toliau – ginčijamas sprendimas) pripažinti nepriimtinu *Nike* protestą, pateiktą remiantis neįregistruotu nacionaliniu žymeniu, t. y. R10, dėl Aurelio Muñoz Molina to paties žymens registravimo kaip Bendrijos prekių ženklo, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 40/94

2 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), kuris įsigaliojo 2009 m. balandžio 13 d. Tačiau, atsižvelgiant į protesto, dėl kurio priimtas ginčijamas sprendimas, pateikimo datą, šiam ginčui taikomas 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1891/2006 iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 40/94 (OL L 386, p. 14, toliau – Reglamentas Nr. 40/94).

3 Reglamento Nr. 40/94 57 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su sprendimais, dėl kurių galima pateikti apeliaciją, numatyta:

„Apeliacija gali būti paduodama dėl ekspertų, Protestų skyrių, Prekių ženklų administravimo ir Teisinio skyriaus bei Panaikinimo skyriaus sprendimų. Ji turi suspenduojantį poveikį.“

4 Šio reglamento 58 straipsnyje „Asmenys, turintys teisę paduoti apeliaciją ir būti apeliacinės procedūros šalimis“ nurodyta:

„Paduoti apeliaciją gali bet kuri klausimo nagrinėjime dalyvavusi šalis, kuriai priimtas sprendimas turi neigiamą reikšmę. Kiekviena klausimo nagrinėjime dalyvavusi šalis turi neatimamą teisę būti apeliacinio nagrinėjimo šalimi.“

5 To paties reglamento 59 straipsnyje „Apeliacijos terminai ir jos forma“ įtvirtinta:

„Pranešimas apie apeliaciją Tarnybai turi būti paduodamas raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą, dėl kurio buvo paduota apeliacija, dienos. Prašymas laikomas paduotu tik po to, kai sumokamas apeliacijos mokestis. Per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos turi būti paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai.“

6 Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnyje „Sprendimus pagrindžiančių motyvų nurodymas“ numatyta:

„Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tiktai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.“

7 Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnyje „Faktų nagrinėjimas Tarnybos iniciatyva“ nurodyta:

„1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

Reglamentas (EB) Nr. 2868/95

8 Pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), iš dalies pakeisto 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4; toliau – Reglamentas Nr. 2868/95), 31 taisyklės „Perdavimas“ 1, 2, 5 ir 6 dalis:

„1. Prašymą ženklo perdavimui įregistruoti pagal Reglamento [Nr. 40/94] 17 straipsnį sudaro:

a) Bendrijos prekės ženklo registracijos numeris;

b) naujojo savininko asmens duomenys pagal 1 taisyklės 1 dalies b punktą;

c) jeigu ženklas perduodamas ne visoms įregistruotoms prekių arba paslaugų klasėms, – duomenys apie įregistruotas prekes arba paslaugas, su kuriomis siejamas perdavimas;

d) dokumentai, deramai įrodantys perdavimą pagal Reglamento [Nr. 40/94] 17 straipsnio 2 ir 3 dalis.

2. Prašyme, jei reikia, gali būti nurodomi naujojo savininko atstovo pavadinimas bei verslo adresas, pateikiami pagal 1 taisyklės 1 dalies e punktą.

<...>

5. Pakankami perdavimo įrodymai pagal šios taisyklės 1 dalies d punktą yra tai:

a) kad prašymą perdavimui įregistruoti yra pasirašęs įregistruotas savininkas arba jo atstovas ir jo teisių perėmėjas arba jo atstovas; arba

b) kad prie prašymo, jei jį paduoda teisių perėmėjas, yra pridedamas įregistruoto savininko arba jo atstovo pasirašytas pareiškimas, jog jis sutinka, kad būtų įregistruotas jo teisių perėmėjas; arba

c) kad prie prašymo pridedama įregistruoto savininko arba jo atstovo ir jo teisių perėmėjo arba jo atstovo pasirašytas užpildytas perdavimo blankas arba dokumentas, kaip nurodyta 83 taisyklės 1 dalies d punkte.

6. Jei nesilaikoma perdavimo registravimo sąlygų, išdėstytų Reglamento [Nr. 40/94] 17 straipsnio 1–4 dalyse, šios taisyklės 1–4 dalyse ir kitose taikytinose taisyklėse, Tarnyba apie trūkumus praneša pareiškėjui. Jei per Tarnybos nurodytą terminą tie trūkumai neištaisomi, prašymą perdavimui registruoti ji atmeta.“

9 Reglamento Nr. 2868/95 X antraštinė dalis „Apeliacijos“ pradedama 48 taisykle „Pranešimo apie apeliacijos pateikimą turinys“, kurioje numatyta:

„1. Pranešimą apie apeliacijos pateikimą sudaro:

a) apelianto pavadinimas ir adresas pagal 1 taisyklės 1 dalies b punktą;

b) jei apeliantas yra paskyręs atstovą, – to atstovo pavadinimas bei verslo adresas pagal 1 taisyklės 1 dalies e punktą;

c) ginčijamo sprendimo formuluotė ir paaiškinimas, kokiu mastu prašoma tą sprendimą pakeisti arba panaikinti.

2. Pranešimas apie apeliacijos pateikimą paduodamas procesinių veiksmų kalba, kuria tas ginčijamas sprendimas buvo priimtas.“

10 Tos pačios antraštinės dalies 49 taisyklės „Apeliacijos atmetimas kaip nepriimtinos“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Jei apeliacija neatitinka Reglamento [Nr. 40/94] 57, 58 ir 59 straipsnių nuostatų bei 48 taisyklės 1 dalies c punkto ir 2 dalies, Apeliacinė taryba ją atmeta kaip nepriimtiną, jei iki Reglamento [Nr. 40/94] 59 straipsnyje nustatyto atitinkamo termino pabaigos nebuvo ištaisyti visi trūkumai.

2. Jei Apeliacinė taryba nustato, kad apeliacija neatitinka kitų Reglamento [Nr. 40/94] nuostatų arba kitų šių taisyklių, ypač 48 taisyklės 1 dalies a ir b punktų, nuostatų, ji apie tai praneša apeliantui ir paprašo jį per savo pačios nurodytą terminą tuos trūkumus pašalinti. Jei apeliacija laiku neištaisoma, Apeliacinė taryba ją atmeta kaip nepriimtiną.“

11 Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės „Apeliacijų nagrinėjimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Jei nenustatyta kitaip, apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus.

<...>

Kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protestų skyriaus pagal Reglamento [Nr. 40/94] nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba laikytųsi nuomonės, kad, remiantis Reglamento [Nr. 40/94] 74 straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus.“

Ginčo aplinkybės

12 Faktinės ginčo aplinkybės skundžiamo sprendimo 1–9 punktuose išdėstytos taip:

„1 2006 m. sausio 2 d. Aurelio Muñoz Molina pateikė [VRDT] paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą <...>.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo R10.

3 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2006 m. liepos 24 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 30/2006.

4 2006 m. spalio 24 d. *DL Sports & Marketing Ltda* pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį <...> pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos. Šis protestas buvo pagrįstas neregistruotu prekių ženklu arba prekyboje naudojamu žymeniu R10 ir pateiktas dėl visų prekių, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas. <...>.

5 2006 m. lapkričio 28 d. Protestų skyrius suteikė *DL Sports & Marketing [Ltda]* keturių mėnesių terminą iki 2007 m. kovo 29 d., skirtą visų pirma įrodyti, jog ankstesnė teisė, kuria remiamasi, egzistuoja ir galioja. 2007 m. kovo 29 d. *DL Sports & Marketing [Ltda]* paprašė pratęsti terminą ir jis 2007 m. birželio 8 d. buvo pratęstas iki 2007 m. rugpjūčio 9 dienos. 2007 m. spalio 24 d. Protestų skyrius konstatavo, kad nebuvo pateiktas nė vienas protestą grindžiantis įrodymas.

6 2007 m. spalio 31 d. laišku [*Nike*] atstovas pranešė Protestų skyriui, kad 2007 m. birželio 20 d. sutartimi *DL Sports & Marketing [Ltda]*, tarpininkaujamas *Nike, Inc*., perleido [*Nike*] kelių prekių ženklų ir pramoninės nuosavybės teisių nuosavybę (toliau – perleidimo sutartis). [*Nike*] atstovas nurodė, jog iš naujo ankstesnės teisės savininko gavo nurodymus tęsti protesto procedūrą, ir todėl prašė jam leisti dalyvauti šioje procedūroje kaip atstovui.

7 2008 m. vasario 19 d. Protestų skyrius atmetė protestą, motyvuodamas tuo, kad *DL Sports & Marketing [Ltda]* per nurodytą terminą neįrodė, jog egzistuoja ankstesnė teisė, kuria remiamasi grindžiant minėtą protestą (toliau – Protestų skyriaus sprendimas).

8 2008 m. kovo 28 d. [*Nike*] pagal Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsnius <...> pateikė apeliaciją VRDT dėl Protestų skyriaus sprendimo.

9 Ginčijamu sprendimu VRDT pirmoji apeliacinė taryba šią apeliaciją atmetė kaip nepriimtiną, motyvuodama tuo, kad [*Nike*] nepateikė savo šalies protesto procedūroje statuso įrodymo, todėl ji negali pateikti apeliacijos dėl Protestų skyriaus sprendimo. Iš tiesų Apeliacinė taryba manė, kad šioje instancijoje [*Nike*] atstovas nenurodė ir juo labiau neįrodė, kad ankstesnė teisė, kuria buvo remiamasi grindžiant protestą, perėjo su [*Nike*] perduotais prekių ženklais. Ji pažymėjo, kad per apeliacinę procedūrą ji taip pat negalėjo įrodyti, jog yra ankstesnės teisės savininkė. Taigi [Taryba] nusprendė, kad perleidimo sutartyje buvo tik nustatyta, jog ieškovė įgijo tam tikrus Bendrijos prekių ženklus, o ne konkrečiai nurodytą ankstesnę teisę.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

13 Ši byla buvo pradėta 2009 m. balandžio 6 d. *Nike* ieškiniu, pateiktu Bendrajam Teismui, kuriuo ji siekė, jog šis teismas pripažintų, kad jos VRDT pirmajai apeliacinei tarybai pateikta apeliacija priimtina.

14 Jį grįsdama *Nike* rėmėsi keturiais pagrindais.

15 Nors Bendrasis Teismas atmetė pirmąjį ir trečiąjį pagrindus ir nenagrinėjo ketvirtojo pagrindo, jis pritarė antrajam pagrindui tiek, kiek jis buvo susijęs su ginčijamu sprendimu, todėl minėtą sprendimą panaikino.

16 Pateikdama antrąjį pagrindą *Nike* tvirtino, kad ginčijamas sprendimas priimtas, pirma, pažeidus jos teisę į gynybą, nes šis sprendimas pagrįstas perleidimo sutarties aiškinimu, dėl kurio ji negalėjo pateikti savo pastabų, ir, antra, pažeidus, visų pirma Reglamento Nr. 2868/95 31 taisyklės 6 dalį, nes *Nike* neturėjo galimybės ištaisyti trūkumų, susijusių su ankstesnės nurodytos teisės perdavimo įrodymu.

17 Skundžiamo sprendimo 22–24 ir 26 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad VRDT pirmoji apeliacinė taryba nusprendė, kad *Nike* negalėjo įrodyti, jog buvo ankstesnės nurodytos teisės savininkė, ir kad todėl ji nepateikė įrodymo, grindžiančio jos protesto procedūros šalies statusą, ir neturėjo teisės ginčyti Protestų skyriaus sprendimo. Tačiau, Bendrojo Teismo nuomone, kadangi nėra teisės nuostatos,

susijusios su ankstesnės nacionalinės teisės, kuria grindžiamas protestas, perdavimo įrodymu, nurodymai dėl procedūrų VRDT (toliau – VRDT nurodymai) – kurių iš principo ji turi laikytis – šiuo klausimu grindžiami Reglamento Nr. 2868/95 31 taisyklės 6 dalimi. Taigi šių nurodymų „C dalies: [Nurodymai, susiję su] protesto [procedūra]“ „1 dalies: [Procedūriniai] klausimai“ 1.3.1 punkto VIII dalies E punkte numatyta, kad jeigu naujas ankstesnės nacionalinės teisės savininkas „praneša [VRDT] apie perdavimą, tačiau nepateikia (pakankamo) šio perdavimo įrodymo, protesto procedūra turi būti sustabdyta ir naujasis savininkas turi dviejų mėnesių terminą perdavimo įrodymui pateikti“.

18 Skundžiamo sprendimo 24 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad šis Reglamento Nr. 2868/95 31 taisyklės 6 dalies, susijusios su Bendrijos prekių ženklų perdavimu, taikymas nacionalinių prekių ženklų perleidimui negali būti ginčijamas, nes tuo atveju, kai nacionalinėje teisėje nėra procedūros, skirtos registruotų prekių ženklų nuosavybės perdavimui registruoti, tyrimas, atliekamas siekiant patikrinti, ar prekių ženklas, kuriuo remiamasi grindžiant protestą, iš tiesų buvo perduotas, iš esmės yra tas pats, kokį atlieka kompetentingos VRDT instancijos, nagrinėdamos paraiškas dėl Bendrijos prekių ženklų perdavimo. Be to, net jeigu ši procedūra aiškiai susijusi su registruotais nacionaliniais prekių ženklais, Teismo manymu, pagal analogiją ją reikia taikyti neregistruotų nacionalinių prekių ženklų perdavimui, nes VRDT turi atlikti tokios pačios rūšies tyrimą.

19 Be to, skundžiamo sprendimo 25 ir 26 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalį apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus, tačiau kad, pažeisdama minėtas Reglamento Nr. 2868/95 ir VRDT nurodymų nuostatas, VRDT pirmoji apeliacinė tarnyba nesuteikė *Nike* galimybės pateikti papildomų įrodymų, pagrindžiančių nurodytos ankstesnės nacionalinės teisės perdavimą.

20 Atsakydamas į VRDT argumentą, kad *Nike* paprašė leisti pakeisti pirminį VRDT protestų skyriui protestą pateikusį asmenį tik pasibaigus protesto procedūrai, skundžiamo sprendimo 27 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad net darant prielaidą, jog šis prašymas negali būti tenkinamas ir jį galima visiškai ignoruoti, iš perėmėjo negali būti atimta teisė pateikti apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. Iš tiesų būdamas prekių ženklo, kuriuo remiamasi grindžiant protestą, savininkas perėmėjas neišvengiamai turi teisę imtis veiksmų dėl sprendimo, kuriuo baigiama protesto procedūra, nepaisant to, ar jis pateikė VRDT protestų skyriui prašymą dėl pakeitimo ir ar tas prašymas priimtinas. Bendrojo Teismo teigimu, nors aišku, kad VRDT apeliacinė taryba turi įsitikinti, kad perėmėjas iš tiesų yra ankstesnio prekių ženklo savininkas, šį tyrimą ji turi atlikti laikydamasi taikomų procedūrinių taisyklių, įskaitant VRDT nurodymus.

21 Be to, skundžiamo sprendimo 28 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad negalima pritarti ir VRDT argumentui, kad *Nike* nepateikė jokio įrodymo, galinčio patvirtinti, kad jai buvo perleista ankstesnė teisė, kuria remiamasi grindžiant protestą, nes *Nike* kaltinimas konkrečiai susijęs su tuo, kad VRDT pirmoji apeliacinė taryba turėjo jai leisti pateikti savo pastabas dėl pateiktų įrodymų vertinimo arba papildyti šiuos įrodymus.

22 Galiausiai skundžiamo sprendimo 29 ir 30 punktuose Bendrasis Teismas atmetė VRDT argumentą, kad dėl VRDT pirmosios apeliacinės tarybos padaryto pažeidimo šioje byloje negali būti panaikintas ginčijamas sprendimas, nes šis pažeidimas neturi poveikio sprendimo turiniui, o protestas bet kuriuo atveju turi būti atmestas motyvuojant tuo, kad pirminis protestą pateikęs asmuo nepateikė įrodymų dėl ankstesnės teisės, kuria remiamasi grindžiant protestą, egzistavimo. Bendrojo Teismo nuomone, neginčijama, kad sprendimo atmesti apeliaciją kaip nepriimtiną turinys nėra toks pats kaip sprendimo dėl esmės. Be to, Bendrasis Teismas negali tiesiogiai nagrinėti Protestų skyriaus sprendimo teisėtumo ir taip nagrinėti VRDT pirmosios apeliacinės tarybos neaptartų argumentų, kad patikrintų, ar jos padarytas procedūrinių normų pažeidimas galėjo turėti įtakos galutiniam protesto atmetimui.

23 Skundžiamo sprendimo 31 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad antrąjį pagrindą pripažino pagrįstu, nesant būtinybės nagrinėti, ar buvo pažeista *Nike* teisė į gynybą, vertinama neatsižvelgiant į minėtas Reglamento Nr. 2868/95 ir VRDT nurodymų nuostatas.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

24 Apeliaciniame skunde VRDT Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— priimti naują sprendimą dėl esmės ir atmesti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo arba perduoti bylą Bendrajam Teismui,

— priteisti iš *Nike* bylinėjimosi išlaidas.

25 Atsakyme į ieškinį *Nike* Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą ir

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

26 Grįsdama savo apeliacinį skundą VRDT remiasi dviem pagrindais, susijusiais, pirma, su Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės ir Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnio pažeidimu ir, antra, VRDT nurodymų ir Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 dalies pažeidimu.

27 Abu šiuos pagrindus reikia nagrinėti kartu.

Šalių argumentai

28 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje VRDT teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes apeliacijos procedūrai netaikė nei Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės, nei Reglamento Nr. 40/94 58 taisyklės, t. y. nuostatų, kuriomis grindžiamas ginčijamas sprendimas.

29 VRDT nuomone, *Nike* turėjo pateisinti savo, kaip šalies VRDT pirmoje apeliacinėje taryboje, statusą pateikdama įrodymą, jog pirminis protestą pateikęs asmuo jai perleido ankstesnę nacionalinę teisę, kuria grindžiamas protestas. Ginčijamame sprendime nurodyta, kad šiai apeliacinei tarybai pateiktuose dokumentuose nėra įrodymo, jog *Nike* buvo šios teisės savininkė, nes *Nike* pateikta perleidimo sutartimi tik įrodoma, kad ji įsigijo Bendrijos prekių ženklus, o ne neįregistruotą nacionalinį prekių ženklą, kuriuo buvo grindžiamas protestas.

30 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo teisės spragą, kurią norėjo užpildyti naudodamas kelias analogijas ir dėl to ignoravo šioje byloje taikomą Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 dalį, ir įpareigojo VRDT apeliacines tarybas taikyti VRDT nurodymus, o tai yra visiškai su byla nesusijusios nuostatos.

31 Pagal minėtą 49 taisyklės 1 dalį, jei apeliacija neatitinka Reglamento Nr. 40/94 57–59 straipsnių nuostatų, trūkumus reikia ištaisyti per šio reglamento 59 straipsnyje nustatytą terminą, t. y. per keturis mėnesius nuo pranešimo apie ginčijamą sprendimą.

32 Be to, kadangi pagal tos pačios taisyklės 2 dalį terminas galimiems trūkumams ištaisyti apeliaciją pateikusiam asmeniui suteikiamas tik jeigu VRDT apeliacinė taryba konstatuoja, kad apeliacija neatitinka kitų Reglamento Nr. 40/94 ar Reglamento Nr. 2868/95 nuostatų, visų pirma numatytų šio reglamento 48 taisyklės 1 dalies a ir b punktuose, nes minėto reglamento 49 taisykle VRDT apeliacinei tarybai draudžiama suteikti terminą ištaisyti trūkumus, susijusius su Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnio nesilaikymu. Atsižvelgiant į tai, kad *Nike* per šio reglamento 59 straipsnyje numatytą keturių mėnesių terminą nepateisino savo, kaip procedūros šalies, statuso, ginčijamu sprendimu buvo teisingai pripažinta, kad *Nike* apeliacija nepriimtina pagal Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 dalį, skaitomą kartu su Reglamento Nr. 40/94 58 straipsniu.

33 Be to, nesuteikusi termino ištaisyti trūkumus, dėl kurių *Nike* apeliacija pripažinta nepriimtina, VRDT mano, kad VRDT pirmoji apeliacinė taryba niekaip nepažeidė *Nike* teisės į gynybą, nes pagal nusistovėjusią Bendrojo Teismo praktiką, faktinės aplinkybės vertinamos pačiame sprendime. Taigi teisė būti išklausytam taikoma visoms faktinėms ar teisinėms aplinkybėms, kuriomis remiantis priimtas sprendimas, tačiau ne galutiniam sprendimui, kurį ketina priimti administracinė institucija. Kadangi *Nike* pati pateikė nagrinėjamus dokumentus VRDT, ji turėjo galimybę pateikti nuomonę dėl jų svarbos.

34 Pirmojo pagrindo antroje dalyje VRDT tvirtina, kad Bendrasis Teismas neįvykdė įsipareigojimo motyvuoti skundžiamą sprendimą, nes nepateikė savo nuomonės dėl Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnio ir Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 dalies taikymo apeliacinei procedūrai.

35 Dėl pirmojo pagrindo *Nike* mano, kad Bendrasis Teismas teisingai panaikino ginčijamą sprendimą, nes VRDT pirmoji apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklę ir Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnį atsisakiusi jai suteikti galimybę pateikti papildomų įrodymų, galinčių patvirtinti, kad ankstesnė teisė, kuria remiamasi, buvo jai perleista. Iš tiesų pagal minėtą 73 straipsnį VRDT sprendimai grindžiami tiktai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus, ir taip yra dėl minimalaus teisinio saugumo, kurio šalys turi teisę tikėtis iš administracijos. Reglamento Nr. 40/94 58 straipsniu negalima pateisinti šio principo išimties.

36 *Nike* teigia, kad, vykstant procesui Bendrajame Teisme, VRDT neginčijo nei to, kad ginčijamame sprendime apeliacijos nepriimtinumas grindžiamas Reglamento NR. 40/94 58 straipsnyje nurodytų sąlygų nesilaikymu, nei to, kad VRDT pirmoji apeliacinė taryba nesuteikė *Nike* galimybės pateikti nuomonės dėl šio nepriimtinumo pagrindo. Todėl *Nike* daro išvadą, kad dėl šios priežasties, kalbant apie šio reglamento 73 straipsnyje nurodytą teisę į gynybą, skundžiamas sprendimas atitinka Sąjungos teisę.

37 Be to, *Nike* nuomone, Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnis turi būti taikomas su kitomis šio reglamento ir Reglamento Nr. 2868/95 nuostatomis, visų pirma atsižvelgiant į „šalies“ protesto procedūroje sąvokos turinį. Tačiau VRDT aiškindama Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnyje numatytą „šalies“ sąvoką supainiojo „šalies“ ir ankstesnės teisės „savininko“ statusą ir neatsižvelgė į skirtingus šio reglamento nuostatose vartojamus terminus. Šiame 58 straipsnyje pavartojus terminą „šalis“ nurodoma, kad minėtu reglamentu galima *a posteriori* ir laiku patvirtinti minėtą „savininko“ statusą. Taigi *Nike* tvirtina, kad šioje byloje perėmėjas gali imtis veiksmų dėl sprendimo, kuriuo baigta protesto procedūra.

38 Remdamasi antruoju pagrindu, susijusiu su VRDT nurodymų ir Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 dalies pažeidimu, VRDT mano, kad skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida, nes jame taikant šio reglamento 50 taisyklės 1 dalį nuspręsta, kad VRDT apeliacinės tarybos turi taikyti VRDT nurodymus.

39 VRDT nuomone, šie nurodymai – tai VRDT personalui skirtos instrukcijos, kurie yra ekspertų ir įvairių VRDT skyrių priimtų sprendimų pagrindas, tačiau VRDT apeliacinės tarybos, kurios kontroliuoja, visų pirma, ar šių skyrių sprendimai atitinka reglamentų Nr. 40/94 ir 2868/95 nuostatas, jų neprivalo taikyti.

40 Be to, VRDT apeliacinių tarybų sprendimai priklauso ribotos kompetencijos, o ne diskrecijos vykdymui. Todėl šių sprendimų teisėtumą reikia vertinti remiantis tik reglamentais Nr. 40/94 ir 2868/95, išaiškintais Sąjungos teismų, o ne ankstesne VRDT praktika.

41 Šiomis aplinkybėmis skundžiamame sprendime daroma nuoroda į Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalį yra ypač klaidinga, nes, pirma, šioje taisyklėje aiškiai nurodyta, kad ji taikoma, „jei nenustatyta kitaip“, o to paties reglamento 49 taisyklėje ir yra nustatyta kitaip. Antra, nuostatos, į kurias 1 dalyje daroma nuoroda, gali būti tik teisės aktai, konkrečiai kalbant, reglamentai Nr. 40/94 ir 2868/95, o ne VRDT instancijoms skirti administraciniai nurodymai.

42 *Nike* mano atvirkščiai, kad nors VRDT ribojama teisėtumo principo laikymusi, ši tarnyba pripažino ir nurodė, jog „darnos reikalavimas“ įgyvendinamas visų pirma priimant daugiau ar mažiau griežtus vidaus nurodymus. Taigi pagal VRDT nurodymus ji turi taikyti atitinkamas reglamentų Nr. 40/94 ir 2868/95 nuostatas. Todėl skundžiamame sprendime nurodžius VRDT apeliacinių tarybų pareigą taikyti šiuos nurodymus nebuvo padaryta teisės klaida. Nesant specialios teisės nuostatos, minėtos apeliacinės tarybos turėtų taikyti Reglamento Nr. 2868/95 31 taisyklės 6 dalį taip, kaip nurodyta minėtuose nurodymuose.

43 Galiausiai *Nike* tvirtina, kad VRDT apeliacinės tarybos, be aiškiai šalių nurodytų faktinių aplinkybių, gali atsižvelgti į žinomus faktus. Nors iš Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies matyti, kad *inter partes* procedūroje šalys turi pateikti pakankamus savo teiginių įrodymus, vis dėlto šiuo straipsniu VRDT pirmoji apeliacinė taryba neatleidžiama nuo pareigos išnagrinėti ankstesnės teisės, kuria remiamasi, perleidimo akto, kuris pateiktas kaip įrodymas, patvirtinantis *Nike*, kaip šios teisės savininkės, statusą, ir juo labiau taip yra atsižvelgiant į prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, kilmės ir savininko statuso žinomumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

44 Pirmojo pagrindo pirmąja dalimi ir antruoju pagrindu VRDT tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnį ir Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklę, nes neatsižvelgė į tai, kad šios nuostatos taikomos, ir įpareigojo VRDT pirmąją apeliacinę tarybą *mutatis mutandis* taikyti VRDT nurodymus vertinant, ar asmuo, pateikęs apeliaciją dėl VRDT protestų skyriaus sprendimo, turi teisę imtis veiksmų. Bendrasis Teismas nusprendė, kad Apeliacinė taryba turėjo suteikti *Nike* papildomą terminą, kad ji pateiktų savo pastabas ar papildomus įrodymus dėl ankstesnės teisės, kuria ji rėmėsi bandydama įrodyti savo teisę imtis veiksmų, perdavimo.

45 Dėl apeliacijos dėl VRDT protestų skyriaus sprendimo priimtinumo Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnio pirmame sakinyje numatyta, kad paduoti apeliaciją gali bet kuri nagrinėjant klausimą dalyvavusi šalis, kuriai priimtas sprendimas turi neigiamą reikšmę.

46 Šio reglamento 59 straipsnyje numatyta, kad apeliacija VRDT turi būti paduodama raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos ir kad per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos turi būti paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai.

47 Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 ir 2 dalyse, kuriose visų pirma įtvirtintos minėtų 58 ir 59 straipsnių taikymo nuostatos, įtvirtintos specialios taisyklės, susijusios su apeliacijų priimtinumo vertinimu.

48 Šiuo klausimu dėl apeliacijos atmetimo dėl nepriimtinumo ir trūkumo ištaisymo būdų tuo atveju, kai yra nepriimtinumo pagrindas, visų pirma susijęs su tuose straipsniuose numatytų sąlygų nesilaikymu, Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 dalyje numatyta, kad jei apeliacija neatitinka Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnyje numatytų sąlygų, Apeliacinė taryba ją atmeta kaip nepriimtiną, nebent iki šio reglamento 59 straipsnyje nustatyto termino pabaigos pašalinami visi konstatuoti trūkumai.

49 Tačiau, kaip nurodyta šio sprendimo 46 punkte, minėtame 59 straipsnyje numatyti du skirtingi terminai. Norint numatyti realią galimybę ištaisyti minėtos 49 taisyklės 1 dalyje nurodytus trūkumus, reikia atsižvelgti į keturių mėnesių terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo apie skundžiamą sprendimą dienos.

50 Remiantis minėtos 1 dalies formuluote, ne tik kad nenumatyta VRDT galimybė apeliaciją pateikusiam asmeniui nustatyti papildomą terminą, kad būtų ištaisytas trūkumas, susijęs su teisės imtis veiksmų įrodymu, bet tokia galimybė atmetama ir tos pačios 49 taisyklės 2 dalyje.

51 Šioje dalyje nurodyta, kad jei Apeliacinė taryba nustato, jog apeliacija neatitinka kitų Reglamento Nr. 40/94 nuostatų arba kitų Reglamente Nr. 2868/95 nustatytų taisyklių nuostatų, ypač numatytų šio reglamento 48 taisyklės 1 dalies a ir b punktuose, ji apie tai praneša apeliantui ir paprašo jį per jos nurodytą terminą pašalinti konstatuotus trūkumus. Jei apeliacija laiku neištaisoma, Apeliacinė taryba ją atmeta kaip nepriimtiną.

52 Iš Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 2 dalyje esančios nuorodos į „kitas nuostatas“ matyti, kad VRDT apeliacinė taryba negali suteikti papildomo termino tais atvejais, kai trūkumas susijęs su šios taisyklės 1 dalyje aiškiai nurodytų nuostatų, visų pirma Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnio, nesilaikymu.

53 Dėl to, kad nėra galimybės suteikti papildomą terminą, nepažeidžiama teisė būti išklausytam, numatyta Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnyje, pagal kurį VRDT sprendimai grindžiami tiktai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus. Šia teise nereikalaujama, kad, prieš priimdama galutinį sprendimą dėl vienos šalies pateiktų aplinkybių vertinimo, VRDT apeliacinė taryba jai suteiktų naują galimybę pateikti savo nuomonę dėl šių aplinkybių (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 4 d. Nutarties *Kaul prieš VRDT*, C-193/09 P, 58 ir 66 punktus).

54 Todėl pateikęs apeliaciją VRDT apeliacinei tarybai asmuo turi pagrįsti savo teisę imtis veiksmų per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje numatytą keturių mėnesių terminą, kitaip apeliacija yra nepriimtina. Per tokį patį terminą šis asmuo turi teisę *proprio motu* pašalinti trūkumus, kurie gali būti nepriimtinumo pagrindas.

55 Taigi, jeigu žymuo, kuriuo buvo grindžiamas protestas, buvo perleistas, o į šį perleidimą per procedūrą VRDT protestų skyriuje nebuvo atsižvelgta, perėmėjas turi per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje numatytą keturių mėnesių terminą pateikti VRDT apeliacinei tarybai įrodymą, kad jis po minėto žymens perleidimo tapo jo savininku, kad pagrįstų savo teisę imtis veiksmų, kitu atveju jo apeliacija nepriimtina.

56 Iš to matyti, kad šioje byloje Bendrasis Teismas, neatsižvelgdamas į tai, kad turi būti taikoma Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 dalis, ir nuspręsdamas, kad VRDT pirmoji apeliacinė taryba taikydama šio reglamento 50 taisyklės 1 dalį ir pagal analogiją šio reglamento 31 taisyklės 6 dalį bei VRDT nurodymų dėl protesto procedūros punktus, minėtus šio sprendimo 17 punkte, turėjo *mutatis mutandis* suteikti *Nike* galimybę pateikti pastabas ar papildomus įrodymus, patvirtinančius ankstesnės teisės, kuria ji rėmėsi norėdama pagrįsti savo teisę imtis veiksmų, perdavimą, pažeidė Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnį ir Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 ir 2 dalis.

57 Tiek, kiek skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, kad VRDT apeliacinės tarybos turi taikyti VRDT nurodymus, kaip teigė VRDT, iš nusistovėjusios teismų praktikos aišku, kad sprendimai dėl žymens įregistravimo kaip Bendrijos prekių ženklo, kuriuos apeliacinės tarybos priima remdamosi Reglamentu Nr. 40/94, priklauso ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai, todėl apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik šiuo Sąjungos teismų išaiškintu reglamentu (šiuo klausimu žr. 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *BioID prieš VRDT*, C-37/03 P, Rink. p. I-7975,

47 punktą; 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke prieš VRDT*, C-173/04 P, Rink. p. I-551, 48 punktą ir 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *American Clothing Associates prieš VRDT ir VRDT prieš American Clothing Associates*, C-202/08 P ir C-208/08 P, Rink. p. I-6933, 57 punktą).

58 Be to, reikia konstatuoti, kad šioje byloje VRDT pirmoji apeliacinė taryba Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 1 dalį taikė laikydamasi šio reglamento 50 taisyklės 1 dalies pirmos pastraipos, pagal kurią, jei nenustatyta kitaip, apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus. Iš tiesų to paties reglamento 49 taisyklė būtent ir yra tokia kita nuostata, nes ja siekiama reglamentuoti trūkumų šalinimo būdus, jei yra nepriimtinumo pagrindas, susijęs su šalies statusu VRDT apeliacinėje taryboje pateikiant apeliaciją. Todėl šiuo klausimu ja pašalinama galimybė *mutatis mutandis* taikyti kitas nuostatas, kaip antai šio reglamento 31 taisyklės 6 dalį, kurios susijusios su procedūromis instancijoje, priėmusioje ginčijamą sprendimą.

59 Šiomis aplinkybėmis pirmojo pagrindo pirma dalis ir antrasis pagrindas turi būti pripažinti pagrįstais nesant būtinybės nagrinėti pirmojo pagrindo antros dalies.

60 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį šis teismas Bendrojo Teismo sprendimo panaikinimo atveju gali grąžinti bylą Bendrajam Teismui. Šioje byloje iš to, kas nurodyta, matyti, kad skundžiamą sprendimą reikia panaikinti tiek, kiek Bendrasis Teismas, pažeisdamas Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnį ir Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklę, nusprendė, kad VRDT pirmoji apeliacinė taryba ginčijamu sprendimu pažeidė Reglamento Nr. 2868/95 31 taisyklės 6 dalį ir 50 taisyklės 1 dalį pripažindama *Nike* pateiktą apeliaciją nepriimtina. Kadangi Bendrasis Teismas nenagrinėjo *Nike* pateikto ketvirtojo pagrindo dėl ankstesnės teisės, kuria remtasi, perleidimo akto vertinimo klaidos, bylą reikia perduoti Bendrajam Teismui ir atidėti sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų priėmimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Nike International prieš VRDT – Muñoz Molina* (R10) (T-137/09) tiek, kiek Bendrasis Teismas, pažeisdamas 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1891/2006 iš dalies pakeisto 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 58 straipsnį ir 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 iš dalies pakeisto 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94, 49 taisyklę, nusprendė, kad Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmoji apeliacinė taryba 2009 m. sausio 21 d. sprendimu (byla R 551/2008-1) pažeidė Reglamentu Nr. 1041/2005 iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 2868/95 31 taisyklės 6 dalį ir 50 taisyklės 1 dalį, pripažindama *Nike International Ltd* pateiktą apeliaciją nepriimtina.**

2. **Perduoti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.**

3. **Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Parašai.